

ศิลาจารึกนครศรีธรรมราช

๑.จารึก น.ศ.๑

ชื่ออื่น	จารึกภาษาทมิฬที่วัดพระมหาธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช จารึกหลักที่ ๒๙ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร
อักษร	ทมิฬ
ภาษา	ภาษาสันสกฤต และภาษาทมิฬ
อายุ	พุทธศตวรรษที่ ๑๕-๑๗
วัตถุ	หินอ่อนสีชมพู
ลักษณะ	แผ่นสี่เหลี่ยม
ขนาด	กว้าง ๘๐ เซนติเมตร สูง ๘๐ เซนติเมตร หนา ๑๕ เซนติเมตร
สถานที่พบ	วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จ.นครศรีธรรมราช
ปัจจุบันอยู่ที่	วิหารไพฑูริย์ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จ.นครศรีธรรมราช
ประวัติ	<p>ศิลาจารึกหลักนี้ AYMONIER ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง COMBODGE เล่ม ๒ หน้า ๗๖ และสันนิษฐานว่าเป็นจารึกภาษาสันสกฤตในพุทธศตวรรษที่ ๙-๑๐ ต่อมา L.FINOT เขียนไว้ในวารสาร BCAI เมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๐ (พ.ศ.๒๔๕๓) หน้า ๑๕๒ ว่า ตัวอักษรในจารึกหลักนี้หลายตัวเหมือนกับจารึกที่ค้นพบที่ตะกั่วป่า แต่เนื่องจากขณะเขาไม่ทราบว่จารึกที่ตะกั่วป่าเป็นภาษาทมิฬ จึงไม่ได้คิดว่า จะพบจารึกภาษาทมิฬในนครศรีธรรมราช</p> <p>ในเวลาต่อมาศาสตราจารย์ฮอร์ซ เซเดส์ ได้ส่งสำเนาจารึกหลักนี้ไปให้ศาสตราจารย์ HULTZSCH อ่านและแปลเท่าที่จะสามารถทำได้ (แปลได้เพียงด้านเดียว) ซึ่งพบว่าจารึกนี้มี ๒ ด้าน ด้านที่ ๑ มี ๑๖ บรรทัด ด้านที่ ๒ มี ๒๔ บรรทัด ทั้งหมดจารึกด้วยอักษรทมิฬ ภาษาทมิฬ เว้นแต่ตอนต้นของด้านแรกที่ใช้อักษรทมิฬแต่จารึกด้วยภาษาสันสกฤต</p>

คำจารึก

คำแปล

๑.(สฺว)สุติ ศฺวี ศก.....	๑.....
๒.....(ญ) รุ รุ (อ) ญชฺ เศณฺร.....	๒.....ร้อย.....ห้า.....ล่องแล้ว....
๓.....มฺ เปรฺรฺ ติ (งฺคตฺกิปฺไม).....	๓.....วันจันทร์.....ตรงกับ.....
๔.....ว(ร) นฺ ตนฺมเศ(นาปติ).....	๔.....ธรรมเสนาบดี.....
๕.....(ป)ริศาวทฺ พุราหฺมณฺร(วิ)ยา.....	๕.....ดังนี้...คือ.....พราหมณ์.....
๖.....สฺตฺ ตนฺมเศนาปติคฺพฺ โศรฺปฺติ.....	๖.....โดยคำสั่ง...ธรรมเสนาบดี.....
๗.....กุกฺพุกฺพุกฺมฺ โอณฺร.....	๗.....หนึ่ง.....
๘.....วณฺกุกฺ ทนฺมณฺ เช.....	๘.....ธรรม.....
๙.....ไต่ อพิวฺ เศ(ยฺว)(นฺ) อฺณฺทาน(ล) เคงฺ.....	๙.....ถ้าผู้ใดทำอันตรายแก่.....คงคา...
๑๐.....งฺ กุรา(ล)ปฺศฺ โทกณฺ (ร).....	๑๐.....โคสีแดง.....ถูกฆ่าเสีย.....
๑๑.....มฺ มาตา.....	๑๑.....มารดา.....
๑๒.....ปาวมฺ.....	๑๒.....บาป.....
๑๓.....เตลฺลाम.....	๑๓.....
๑๔.....ลชฺมฺนท.....	๑๔.....คำรบแปด.....

